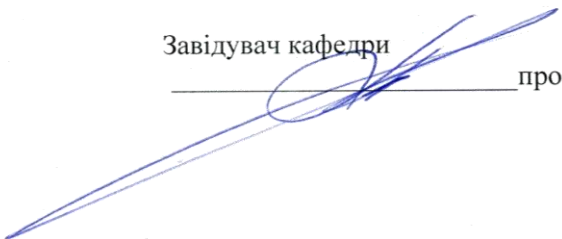

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет міжнародних відносин
Кафедра міжнародного права

Затверджено

На засіданні кафедри міжнародного права
факультету міжнародних відносин
Львівського національного університету
імені Івана Франка
(протокол № 1 від 29 серпня 2023 р.)

Завідувач кафедри

проф.Репецький В.М.

Силабус з навчальної дисципліни
«СПЕЦІАЛІЗОВАНІ УСТАНОВИ ООН»,
що викладається в межах ОПІ «Міжнародне право»
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти для здобувачів з
спеціальності 293 Міжнародне право

Назва курсу	Спеціалізовані установи ООН
Адреса викладання курсу	Львівський національний університет імені Івана Франка, факультет міжнародних відносин, вул. Січових Стрільців, 19
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	факультет міжнародних відносин, кафедра міжнародного права
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	29 Міжнародні відносини 293 Міжнародне право
Викладач	Репецький Василь Миколайович, кандидат юридичних наук, професор кафедри міжнародного права
Контактна інформація викладача (-ів)	vasyl.repetskyi@lnu.edu.ua тел. (032)-239- 47-10 (кафедра міжнародного права)
Консультації по курсу відбуваються	Щоп'ятниці: 13.30-15.30 год. (кафедра міжнародного права, вул. Січових Стрільців, 19, ауд. 309)
Сторінка курсу	https://intrel.lnu.edu.ua
Анотація курсу	Навчальна дисципліна «Спеціалізовані установи ООН» є вибірковою дисципліною, яка викладається у 8 семестрі (бакалаврат) в обсязі 3 кредити ECTS. Дисципліна покликана надати здобувачам вищої освіти поглиблені знання з питань роботи юриста-міжнародника в рамках спеціалізованих установ, які відносяться до системи ООН. Важливе місце у програмі курсу займають питання розуміння вимог, що пред'являються до осіб, які працюють в структурах цих організацій. Курс забезпечує теоретичні та практичні навички щодо застосування відповідних статутних норм та договірної практики між державами та органами спеціалізованих установ ООН.

Мета та цілі курсу	<p>Оволодіння комплексною системою знань про особливості діяльності різних видів спеціалізованих установ економічного, соціального та культурно-гуманітарного характеру, про форми роботи основних і додаткових органів спеціалізованих установ ООН, їхню правову природу та види юридичних актів, які приймають ці організації або застосовують у своїй діяльності.</p>
Література	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зленко А. Зовнішня політика України: від романтизму до прагматизму: виступи, промови, інтерв'ю, статті. К., 2001. 2. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. <i>Голос України</i>. 19.06.2018. № 111. 3. Положення про Міністерство закордонних справ від 06.04.2011 р. № 381/2011. <i>Офіційний вісник України</i>. 2016. № 13. Ст. 1195. 4. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 р. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 2010. № 40. Ст. 527. 5. Бруз. В. Спеціалізовані установи ООН // <i>Українська дипломатична енциклопедія</i> : у 2 т. / ред. кол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. К. : Знання України, 2004. Т. 2 : М - Я. 812 с. 6. Нипорко. Ю. І. Адміністративні союзи міжнародні // <i>Юридична енциклопедія</i> : [у 6 т.] / ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1998-2004. 7. Конвенція про привілеї та імунітети спеціалізованих установ 1947 // <i>Юридична енциклопедія</i> : [у 6 т.] / ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. — К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2001. Т. 3 : К - М. 792 с. 8. Спеціалізовані установи ООН // <i>Юридична енциклопедія</i> : [у 6 т.] / ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2003. Т. 5 : П - С. 736 с.
Обсяг курсу	<p>3 кредити ЄКТС (90 год.)</p> <p>лекції - 20 год. практичні заняття - 10 год. самостійна робота - 60 год.</p>

Результати навчання

Після завершення курсу студент повинен:

Знати:

Місце та значення спеціалізованих установ ООН в системі міжнародного правопорядку; особливості механізмів функціонування основних та допоміжних органів спеціалізованих установ ООН, їх договірне закріплення; місце України в роботі цих спеціалізованих установ та форми і методи взаємодії вітчизняного міністерства закордонних справ (та його представників) та вплив стандартів цих організацій на економічне, соціальне, науково-технічне, культурне, технічне становище нашої економічної та соціальної сфери та ін.

Вміти:

Орієнтуватися в особливостях дії актів спеціалізованих міжнародних організацій системи ООН на національний правопорядок; обирати пріоритетні програми тих організацій, які виявляють особливий вплив на економічний розвиток, науково-технічний прогрес, охорону здоров'я, освіту і т.д.; надавати правильні рекомендації для відповідних міністерств і відомств нашої держави щодо належного виконання міжнародних зобов'язань, стороною яких є наша держава у відповідній сфері.

В процесі вивчення дисципліни забезпечуються наступні **загальні компетенції** –

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 2. Знання і розуміння предметної сфери та розуміння професійної діяльності.

ЗК 5. Здатність застосовувати отримані знання у практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.

ЗК 7. Здатність до адаптації та дій в новій ситуації, перш за все у міжнародному середовищі.

ЗК 8. Здатність працювати як автономно, так і в команді та відповідати за якість виконаної роботи.

ЗК 9. Здатність аргументовано обирати шляхи вирішення проблеми професійного спрямування, критично оцінювати отримані результати та обґрунтовувати прийняті рішення.

Фахові компетентності спеціальності

ФК 1. Здатність розуміти природу, сутність, генезу, принципи організації міжнародних відносин, способи їх реалізації; види суб'єктів міжнародних відносин та їх роль у міжнародній політиці.

ФК 2. Знати і розуміти динаміку становлення і розвитку міжнародних інститутів, еволюцію підходів до формування та здійснення зовнішньої політики, принципи організації системи зовнішніх зносин та функціонування інститутів зовнішньої політики.

ФК 4. Вміти здійснювати юридичний аналіз та надавати юридичну кваліфікацію подій міжнародного життя на основі міжнародно-правових норм.

ФК 5. Здатність застосовувати знання засад та змісту основних галузей та інститутів міжнародного публічного права, права ЄС та національного права.

ФК 6. Здатність застосовувати методи міжнародного приватного права при захисті громадян України та юридичних осіб за кордоном.

ФК 7. Здатність до юридичного обслуговування основних видів зовнішньоекономічних операцій та міжнародної економічної діяльності.

ФК 8. Уміння вести дипломатичне та ділове листування, опрацьовувати міжнародні документи: договори, акти міжнародних організацій, рішення міжнародних судових органів, аналізувати їх зміст і юридичну природу, складати проекти і супровідну документацію українською та іноземними мовами.

ФК 9. Дотримуватись основних норм дипломатичного та ділового етикету, враховувати особливості культури та менталітету представників іноземних держав.

ФК 13. Здатність адаптувати та використовувати міжнародно-правові норми та принципи у національній правовій системі.

ФК 14. Здатність надавати юридичні висновки і консультації з питань міжнародного права, національного права України; визначати юридичні ризики зовнішньоекономічних ініціатив, встановлювати шляхи їхньої мінімізації.

ФК 16. Уміння розробляти юридичну позицію в інтересах клієнта, а також контраргументи проти позиції опонентів; проводити дискусію з міжнародно-правових та загально-юридичних питань.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 2. Проводити збір та аналіз матеріалів з різних джерел

ПРН 3. Визначати сучасні досягнення міжнародного права, виявляти в подіях і фактах міжнародного життя тенденції та закономірності, формулювати їх та визначати пов'язані з ними майбутні можливості й ризики.

	<p>ПРН 6. Визначати політичні, дипломатичні, суспільні, економічні й інші ризики, пов'язані з заходами міжнародно-правового характеру, взаємодіяти з фахівцями відповідних галузей при обранні засобів мінімізації таких ризиків.</p> <p>ПРН 7. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.</p> <p>ПРН 8. Передбачати широкі загальносуспільні наслідки укладення міжнародного договору або вчинення іншої дії дипломатичного або міжнародно-правового характеру, прийняття внутрішньодержавних нормативно-правових актів.</p> <p>ПРН 15. Здійснювати діяльність у дипломатичній та інших сумісних до міжнародного співробітництва країнах.</p> <p>ПРН 18. Виявляти знання та розуміння стосовно міжнародно-правових доктрин, цінностей, принципів функціонування національної та міжнародної правових систем.</p> <p>ПРН 19. Застосовувати набуті знання та уміння при вирішенні практичних завдань.</p> <p>ПРН 20. Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів на національному та міжнародному рівнях.</p> <p>ПРН 21. Демонструвати розуміння формування та функціонування державно-правових інститутів, ухвалення правових актів міжнародного права, права ЄС та національного права.</p>
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують знань з міжнародного публічного права, права міжнародних організацій та теорії міжнародних відносин.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	<p>Навчальні методики:</p> <p>словесні: лекція, практичні заняття, розповідь, бесіда, навчальна дискусія, самоконтроль (усний, письмовий).</p> <p>навчально-пізнавальні: аналізу, конкретизації, узагальнення, порівняння</p>
Необхідні обладнання	<p>Сукупність засобів, які застосовуються для передачі навчальної інформації, і в окремих випадках використовуються як джерело знань - комп'ютерне та мультимедійне обладнання (з базовим програмним забезпеченням);</p> <p>інтерактивні мультимедійні електронні освітні ресурси;</p>

друковані та електронні навчальні (роздаткові) матеріали та посібники.

**Критерії оцінювання
(окремо для кожного виду
навчальної діяльності)**

Розподіл балів, що присвоюється студентам

Оцінювання знань студента здійснюється за 100-бальною шкалою. Максимальна кількість балів при оцінюванні знань студентів з дисципліни, яка завершується іспитом, становить: за поточну успішність – 100 балів. При оформленні документів за екзаменаційну сесію використовується таблиця відповідності оцінювання знань студентів за різними системами. Бали за аудиторну роботу не відпрацьовуються у разі пропусків без поважної причини. Якщо студент жодного разу не відповідав на семінарських заняттях, матиме відповідний поточний контроль – 0 балів.

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання
- усна доповідь
- доповнення, запитання до виступаючого, рецензія на виступ
- участь у дискусіях
- аналіз джерельної і монографічної літератури
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи)
- реферат, есе (письмові роботи, оформлені відповідно до вимог)

Результати поточного контролю заносяться до журналу обліку роботи академічної групи.

Шкала оцінювання: вишу, національна та ECTS

<i>Оцінка ECTS</i>	<i>Оцінка вишу в балах</i>	<i>За національною шкалою</i>		
		<i>Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку</i>		<i>Залік</i>
A	90 – 100	5	<i>Відмінно</i>	<i>Зараховано</i>
B	81-89	4	<i>Дуже добре</i>	

C	71-80		<i>Добре</i>
D	61-70	3	<i>Задовільно</i>
E	51-60		<i>Достатньо</i>

Максимальна кількість балів, яка встановлюється для цих видів контролю, а також відповідність оцінок FX та F у шкалі ECTS, у балах та національній шкалі визначається Вченими радами факультетів або кафедрами, які забезпечують викладання відповідних дисциплін.

Оцінювання:

Критерії оцінювання за курсом відповідають «Положенню про забезпечення академічної доброчесності у Львівському національному університеті імені Івана Франка» (Режим доступу: https://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/06/reg_academic_virtue.pdf).

Дотримання правил академічної доброчесності полягає в:

- самостійному виконанні навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
 - обов'язкове посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей.
- Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються, а саме:
- академічного плагіату - оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
 - самоплагіату - оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
 - фальсифікації - свідомої зміни чи модифікації вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

	<p>- списування - виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.</p>
<p>Питання до заліку чи екзамену</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Загальна характеристика спеціалізованих установ ООН 2. Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) 3. Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних спорів (МЦУІС) 4. Міжнародна асоціація розвитку (МАР) 5. Міжнародна фінансова корпорація (МФК) 6. Багатостороння агенція з гарантій інвестицій (БАГІ) 7. Міжнародні економічні організації – спеціалізовані установи ООН: загальна характеристика 8. Міжнародний валютний фонд (МВФ) 9. Міжнародна організація праці (МОП) 10. Організація Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) 11. Спеціалізовані установи ООН професійного спрямування: загальна характеристика 12. Продовольча і сільськогосподарська організація Об'єднаних Націй (ФАО) 13. Міжнародний фонд сільськогосподарського розвитку (МФСР) 14. Міжнародна морська організація (ІМО) 15. Всесвітня метеорологічна організація (ВМО) 16. Міжнародний союз електрозв'язку (МСЕ) 17. Всесвітній поштовий союз (ВПС) 18. Всесвітня туристська організація (ВТО) 19. Спеціалізовані установи ООН соціального спрямування: загальна характеристика 20. Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) 21. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) 22. Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) 23. Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО)

24. Програми та фонди ООН та їх співпраця зі спеціалізованими установами ООН: загальна характеристика
25. Програма розвитку ООН (ПРООН)
26. Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ)
27. Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ)
28. Світова продовольча програма (СПП)
29. Управління ООН з наркотиків і злочинності (УНЗ ООН)
30. Фонд ООН у галузі народонаселення (ЮНФПА)
31. Програма ООН з довкілля (ЮНЕП)
32. Близькосхідне агентство ООН для допомоги палестинським біженцям і організації робіт (БАПОР)
33. Структура «ООН-жінки»
34. Програма ООН з населених пунктів (ООН-Хабітат)
35. Інші структури в системі ООН та їх співпраця зі спеціалізованими установами ООН: загальна характеристика
36. Об'єднана програма Організації Об'єднаних Націй з ВІЛ/СНІД (ЮНЕЙДС)
37. Управління Організації Об'єднаних Націй з питань зменшення небезпеки стихійних лих
38. Управління Організації Об'єднаних Націй з обслуговування проектів (ЮНОПС)
39. Інститут Організації Об'єднаних Націй з дослідження проблем роззброєння (ЮНІДІР)
40. Навчальний і науково-дослідний інститут Організації Об'єднаних Націй (ЮНІТАР)
41. Університет Організації Об'єднаних Націй (УООН)
42. Коледж персоналу системи Організації Об'єднаних Націй (КПСООН)
43. Пов'язані з ООН організації та їх вплив на діяльність спеціалізованих установ ООН: загальна характеристика
44. Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ)
45. Світова організація торгівлі (СОТ)
46. Підготовча комісія Організації з Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань
47. Організація із заборони хімічної зброї (ОЗХЗ)

	<p>48. Міжнародна організація з міграції (МОМ)</p> <p>49. Секретаріат Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату</p> <p>Центр з міжнародної торгівлі (ЦМТ)</p>
Опитування	<p>1. Діагностичні контрольні роботи (КР на рівень залишкових знань), побічне спостереження, усне опитування (фронтальне, індивідуальне), вправлення, програмований контроль, письмові роботи, колоквіуми, дидактичні тести тощо.</p>

Навчальний план

	Тема	Лекції (год)	Семинари (год)	Самостійн а робота (год)
1	Історія становлення та розвитку спеціалізованих установ ООН	2		6
2	Поняття та юридична природа спеціалізованих установ ООН	2	2	6
3	Членство в спеціалізованих установах ООН	2		6
4	Акти спеціалізованих установ ООН	2	2	6
5	Правове положення спеціалізованих установ ООН	2		6
6	Структура спеціалізованих установ ООН	2		6
7	Спеціалізовані установи ООН економічного характеру	2	2	6
8	Спеціалізовані установи ООН соціального характеру	2	2	6
9	Спеціалізовані установи ООН культурно-гуманітарного характеру	2	2	6
10	Взаємовідносини між спеціалізованими установами ООН і міжнародними неурядовими організаціями	2		6
	Всього	20	10	60